

ทศยา วรเสหาฤท 2554: บทบาทของการพัฒนาระบบการเงินกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
ประเทศไทย ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สุภาณี หาญพัฒนานุสรณ์, ศ.ด. 97 หน้า

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาระบบการเงินของประเทศไทยและ
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชี้วัดการพัฒนาระบบการเงินที่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
โดยแบ่งโครงสร้างระบบการเงินออกเป็น ตลาดเงิน (ธนาคารพาณิชย์) และ ตลาดทุน (ตลาดหลักทรัพย์)

การศึกษาระบบการเงินไทย พบว่าประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านตลาดเงินก่อน
ตลาดทุน โดยระบบการเงินของไทยนั้นจะพึ่งพาธนาคารพาณิชย์เป็นหลัก หลังจากปี พ.ศ. 2540 ระบบ
การเงินของประเทศไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างมากขึ้น มีการจัดทำแผนพัฒนาระบบการเงิน
(Financial Sector Master Plan) และแผนพัฒนาตลาดทุนไทย เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและ
เสถียรภาพของระบบการเงินของประเทศ เป็นการสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชี้วัดการพัฒนาระบบการเงินที่มีผลต่ออัตราการ
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยทำการประมาณค่าด้วยวิธี Generalized Method of Moments (GMM) ใช้
ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ไตรมาสที่ 1 ถึง ปี พ.ศ.2553 ไตรมาสที่ 4 รวม 36 ไตรมาส พบว่า
ตัวชี้วัดการพัฒนาระบบการเงินภาคตลาดเงิน คือ อัตราส่วนสินเชื่อภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์ต่อ
GDP และ อัตราส่วนสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวมของระบบธนาคาร ส่งผลให้เกิดการ
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่วนตัวชี้วัดการพัฒนาระบบการเงินภาคตลาดทุน คือ อัตราส่วนมูลค่า
หลักทรัพย์รวมตามราคาตลาด ต่อ GDP และอัตราการเจริญเติบโตของดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์
ส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อัตราการหมุนเวียนการซื้อขายหลักทรัพย์ส่งผลในทิศ
ทางตรงข้ามกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังพบว่า การลงทุน อัตราการจ้างงาน และ
อัตราส่วนมูลค่าการส่งออกของสินค้าและบริการต่อ GDP ส่งผลให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ